

**EIROPAS SAVIENĪBAS
PADOME**

**Briselē, 2007. gada 20. decembrī
(OR. en)**

**Starpiestāžu lieta:
2006/0129 (COD)**

**11486/3/07
REV 3**

**ENV 378
CODEC 757**

TIESĪBU AKTI UN CITI DOKUMENTI

Temats: Kopējā nostāja, ko Padome pieņēmusi 2007. gada 20. decembrī nolūkā pieņemt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu par vides kvalitātes standartiem ūdens resursu politikas jomā un par grozījumiem Direktīvās 82/176/EEK, 83/513/EEK, 84/156/EEK, 84/491/EEK, 86/280/EEK un 2000/60/EK

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES
DIREKTĪVA 2007/.../EK**

(... gada ...)

**par vides kvalitātes standartiem ūdens resursu politikas jomā
un par grozījumiem Direktīvās 82/176/EEK, 83/513/EEK,
84/156/EEK, 84/491/EEK, 86/280/EEK un 2000/60/EK**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹,

apspriedušies ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru²,

¹ OV C 97, 28.4.2007., 3. lpp.

² Eiropas Parlamenta 2007. gada 22. maija Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts), Padomes ... Kopējā nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Eiropas Parlamenta nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta).

tā kā:

- (1) Virszemes ūdeņu ķīmiskais piesārņojums rada draudus ūdens videi, radot tādas sekas kā ūdens organismu akūtu un hronisku toksicitāti, akumulāciju ekosistēmā un dzīvotņu un bioloģiskās daudzveidības zaudējumus, kā arī apdraudējumu cilvēku veselībai. Prioritārā kārtā būtu jānosaka piesārņojuma cēloņi, un emisiju radītās problēmas būtu jārisina, novēršot to cēloni, izmantojot visekonomiskākos un ekoloģiski iedarbīgākos līdzekļus.
- (2) Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā Nr. 1600/2002/EK (2002. gada 22. jūlijs), ar ko nosaka Sesto Kopienas vides rīcības programmu¹, norādīts, ka vide un veselība, un dzīves kvalitāte ir minētās programmas galvenās vides prioritātes, jo īpaši uzsverot vajadzību izstrādāt specifiskākus tiesību aktus ūdens resursu politikas jomā.
- (3) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā², noteikta stratēģija cīņai pret ūdens resursu piesārņošanu un paredzēti turpmāki īpaši pasākumi piesārņojuma kontrolei un vides kvalitātes standarti (VKS). Ar šo direktīvu nosaka VKS saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK noteikumiem un mērķiem.
- (4) Saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 4. pantu dalībvalstīm būtu jāīsteno vajadzīgie pasākumi saskaņā ar minētās direktīvas 16. panta 1. un 8. punktu, lai pakāpeniski samazinātu prioritāro vielu radīto piesārņojumu un izbeigtu vai pakāpeniski pārtrauktu prioritāro bīstamo vielu emisijas, izplūdes vai zudumus.

¹ OV L 242, 10.9.2002., 1. lpp.

² OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2455/2001/EK (OV L 331, 15.12.2001., 1. lpp.).

- (5) Kopš 2000. gada ir pieņemti daudzi Kopienas tiesību akti, kuri atbilstīgi Direktīvas 2000/60/EK 16. pantam paredz emisiju kontroles pasākumus attiecībā uz atsevišķām prioritārām vielām. Turklāt uz daudziem vides aizsardzības pasākumiem attiecas citi pastāvošie Kopienas tiesību akti. Tādēļ prioritāte būtu jāpiešķir pastāvošo instrumentu īstenošanai un pārskatīšanai, nevis jaunu kontroles pasākumu noteikšanai.
- (6) Saistībā ar kontroli attiecībā uz prioritāro vielu emisijām no stacionārajiem un difūzajiem avotiem, kā minēts Direktīvas 2000/60/EK 16. pantā, dalībvalstīm būtu lietderīgāk un samērīgāk vajadzības gadījumā papildus citu spēkā esošo Kopienas tiesību aktu īstenošanai saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 10. pantu iekļaut piemērotus kontroles pasākumus pasākumu programmā, kas katram upes baseina apgabalam jāizstrādā atbilstīgi minētās direktīvas 11. pantu.
- (7) Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā Nr. 2455/2001/EK (2001. gada 20. novembris), ar ko izveido prioritāro vielu sarakstu ūdens resursu politikas jomā un ar ko groza Direktīvu 2000/60/EK¹, izklāstīts pirmais 33 vielu vai vielu grupu saraksts, ko noteica par prioritāti rīcībai Kopienas līmenī. Starp šīm prioritārajām vielām dažas vielas ir noteiktas kā prioritāras bīstamas vielas, un dalībvalstīm attiecībā uz tām būtu jāīsteno vajadzīgie pasākumi, lai samazinātu vai pakāpeniski pārtrauktu to emisijas, izplūdes vai zudumus. Dažas vielas tika pārbaudītas, un tās būtu jāklasificē. Saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 16. pantā noteikto grafiku Komisijai būtu jāturpina pārskatīt prioritāro vielu saraksts, vielas rīcībai prioritizējot atbilstīgi saskaņotiem kritērijiem, kas norāda, ka vielas rada apdraudējumu ūdens videi vai ar tās starpniecību, kā arī jāiesniedz atbilstīgi priekšlikumi.

¹ OV L 331, 15.12.2001., 1. lpp.

- (8) Raugoties no Kopienas interešu viedokļa un lai panāktu efektīvāku virszemes ūdeņu aizsardzības regulējumu, ir lietderīgi noteikt VKS piesārņotājiem, kas Kopienas līmenī klasificēti kā prioritāras vielas, un ļaut dalībvalstīm vajadzības gadījumā valsts līmenī paredzēt noteikumus pārējiem piesārņotājiem, ņemot vērā attiecīgo Kopienas tiesību aktu piemērošanu. Tomēr prioritāro vielu sarakstā nav iekļauti astoņi piesārņotāji, uz kuriem attiecas Padomes Direktīva 86/280/EEK (1986. gada 12. jūnijs) par emisiju robežvērtībām un kvalitātes mērķiem attiecībā uz dažām bīstamām vielām, kas iekļautas Direktīvas 76/464/EEK pielikuma I sarakstā¹, un kuri pieder tādu vielu grupai, attiecībā uz kurām dalībvalstīm būtu jāievieš pasākumi, lai saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 2. un 4. pantu līdz 2015. gadam panāktu labu ķīmisko stāvokli. Tomēr vispārējie šiem piesārņotājiem noteiktie standarti izrādījās noderīgi, un ir lietderīgi to reglamentāciju saglabāt Kopienas līmenī.

¹ OV L 181, 4.7.1986., 16. lpp. 16. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/692/EEK (OV L 377, 31.12.1991., 48. lpp.).

- (9) Līdz ar to noteikumi par pašreizējiem vides kvalitātes mērķiem, kas noteikti Padomes Direktīvā 82/176/EEK (1982. gada 22. marts) par robežvērtībām un kvalitātes mērķiem attiecībā uz dzīvsudraba emisiju sārnu metālu hlorīdu elektrolīzes rūpniecībā¹, Padomes Direktīvā 83/513/EEK (1983. gada 26. septembris) par robežvērtībām un kvalitātes mērķiem attiecībā uz kadmija emisijām², Padomes Direktīvā 84/156/EEK (1984. gada 8. marts) par robežvērtībām un kvalitātes mērķiem attiecībā uz dzīvsudraba emisijām nozarēs, kas nav sārnu metālu hlorīdu elektrolīze³, Padomes Direktīvā 84/491/EEK (1984. gada 9. oktobris) par robežvērtībām un kvalitātes mērķiem attiecībā uz heksahlorcikloheksāna emisijām⁴ un Direktīvā 86/280/EEK, būs lieki, un tie būtu jāsvītro.
- (10) Ķīmiskais piesārņojums ūdens videi var radīt gan īslaicīgas, gan ilgstošas sekas, un tādēļ VKS noteikšanā būtu jāizmanto dati gan par akūtu, gan hronisku iedarbību. Lai nodrošinātu, ka ūdens vide un cilvēku veselība tiek pienācīgi aizsargāta, būtu jānosaka VKS, kas izteikti kā gada vidējā vērtība, tādā līmenī, kurš nodrošina aizsardzību pret ilgstošu iedarbību, un būtu jānosaka tāda maksimāli pieļaujamā koncentrācija, lai varētu aizsargāt pret īslaicīgu iedarbību.

¹ OV L 81, 27.3.1982., 29. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/692/EEK.

² OV L 291, 24.10.1983., 1. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/692/EEK.

³ OV L 274, 17.10.1984., 11. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/692/EEK.

⁴ OV L 74, 17.3.1984., 49. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/692/EEK.

- (11) Saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK V pielikuma 1.3.4. iedaļā izklāstītajiem noteikumiem par monitoringa biežumu, pārraugot atbilstību VKS, tostarp VKS, kas izteikti kā maksimālā pieļaujamā koncentrācija, dalībvalstis var ieviest statistikas metodes, piemēram, procentīšu aprēķinu, lai risinātu jautājumu par izkrītošiem rezultātiem (galējas novirzes no vidējiem rādītājiem) un novērstu nepareizus mērījumus, nodrošinot pieņemamu ticamības līmeni un precizitāti. Lai nodrošinātu monitoringa salīdzināmību dalībvalstīs, ar komitejas procedūru ir lietderīgi noteikt šādu statistikas metožu sīki izstrādātus noteikumus.
- (12) VKS vērtības noteikšana lielai daļai vielu Kopienas līmenī šajā posmā būtu jāattiecina vienīgi uz virszemes ūdeņiem. Tomēr attiecībā uz heksahlorbenzolu, heksahlorbutadiēnu un dzīvsudrabu tikai ar Kopienas līmeņa vides kvalitātes standartiem vienīgi virszemes ūdeņiem vien nevar nodrošināt aizsardzību pret netiešu iedarbību un sekundāru saindēšanos. Tādēļ ir lietderīgi šīm trim vielām Kopienas līmenī noteikt VKS attiecībā uz biotu. Lai dalībvalstīm atkarībā no to monitoringa stratēģijas ļautu būt elastīgākām, tām vajadzētu būt iespējai vai nu uzraudzīt un piemērot šos vides kvalitātes standartus attiecībā uz biotām, vai noteikt stingrākus vides kvalitātes standartus virszemes ūdeņiem, nodrošinot tādu pašu aizsardzību.

- (13) Turklāt dalībvalstīm būtu jāspēj valsts līmenī noteikt VKS sedimentiem un/vai biotai, un piemērot šos VKS nevis šajā direktīvā noteiktos VKS attiecībā uz ūdeni. Šos VKS būtu jānosaka, izmantojot pārskatāmu procedūru, kurā būtu ietverti paziņojumi Komisijai un citām dalībvalstīm, lai tādējādi nodrošinātu aizsardzības līmeni, kas būtu līdzvērtīgs Kopienas līmenī noteiktajiem VKS attiecībā uz ūdeni. Komisijai būtu jāapkopo šie paziņojumi savos ziņojumos par Direktīvas 2000/60/EK īstenošanu. Tā kā sedimenti un biota joprojām ir svarīgas dalībvalstu veikta noteiktu vielu monitoringa matricas, lai novērtētu antropogēnas darbības ilgtermiņa iespaidu un tendences, dalībvalstīm - ievērojot Direktīvas 2000/60/EK 4. pantu -būtu jāveic pasākumi, lai nodrošinātu, ka biotā un sedimentos būtiski nepalielinās pašreizējais piesārņojuma līmenis.
- (14) Dalībvalstīm ir jāievēro Padomes Direktīva 98/83/EK (1998. gada 3. novembris) par dzeramā ūdens kvalitāti¹ un jāapsaimnieko virszemes ūdens objekti, kurus izmanto dzeramā ūdens ieguvei atbilstīgi Direktīvas 2000/60/EK 7. pantam. Tādēļ šī direktīva būtu jāīsteno, neskarot prasības, kur varētu būt noteikti stingrāki standarti.
- (15) Stacionāru avotu izplūžu tuvumā piesārņotāju koncentrācijas parasti ir augstākas nekā koncentrācijas apkārtējā ūdenī. Tādēļ dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai izmantot sajaukšanās zonas, ja vien tās neskar virszemes ūdens objektu pārējo daļu atbilstību attiecīgajiem VKS. Sajaukšanās zonu apjoms būtu jāierobežo izplūdes vietu tuvumā, un tam vajadzētu būt samērīgam.

¹ OV L 330, 5.12.1998., 32. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2005. gada Pievienošanās aktu.

- (16) Ir jāpārbauda, vai tiek ievēroti Direktīvas 2000/60/EK 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā noteiktie mērķi attiecībā uz izbeigšanu vai pakāpenisku pārtraukšanu un samazināšanu, un jānodrošina šo saistību izpildes novērtēšanas pārskatāmība, jo īpaši attiecībā uz to, kā ņem vērā būtiskas emisijas, izplūdes un zudumus, kas rodas cilvēka darbības rezultātā. Turklāt izbeigšanas vai pakāpeniskas pārtraukšanas un samazināšanas grafiku var saistīt tikai ar uzskaiti. Tāpat vajadzētu būt iespējai novērtēt Direktīvas 2000/60/EK 4. panta 4. līdz 7. punkta piemērošanu. Tāpat ir vajadzīgs piemērots līdzeklis, lai kvantitatīvi noteiktu dabā esošo vai dabiskos procesos radušos vielu zudumus; šajā gadījumā nav iespējama pilnīga izbeigšana vai pakāpeniska pārtraukšana no visiem potenciālajiem avotiem. Lai izpildītu šīs prasības, katrai dalībvalstij būtu jāizveido emisiju, izplūdes un zudumu uzskaiti katram tās teritorijas upju baseina apgabalam vai upju baseina apgabala daļai.
- (17) Lai, veicot šo uzskaiti, novērstu darbu dublēšanos un lai nodrošinātu šīs uzskaites saskaņību ar citiem instrumentiem virszemes ūdeņu aizsardzības jomā, dalībvalstīm būtu jāizmanto informācija, kas savākta saskaņā ar Direktīvu 2000/60/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 166/2006 (2006. gada 18. janvāris) par Eiropas Piesārņojošo vielu un izmešu pārneses reģistra ieviešanu¹.

¹ OV L 33, 4.2.2006., 1. lpp.

- (18) Lai labāk atspoguļotu savas vajadzības, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai izvēlēties piemērotu viena gada atskaites periodu uzskaites pamatierakstu noteikšanai. Tomēr būtu jāņem vērā tas, ka zudumi no pesticīdu lietošanas gadu no gada var būt ļoti atšķirīgi, jo, piemēram, atkarībā no klimatiskajiem apstākļiem tiek lietoti atšķirīgs pesticīdu daudzums. Tādēļ dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai izvēlēties 3 gadu atskaites periodu attiecībā uz noteiktām vielām, uz kurām attiecas Padomes Direktīva 91/414/EEK (1991. gada 15. jūlijs) par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū¹.
- (19) Lai optimizētu uzskaites izmantojumu, ir lietderīgi noteikt termiņu, līdz kuram Komisija pārbauda, vai emisiju, izplūžu un zudumu apjoms tuvinās Direktīvas 2000/60/EK 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā noteiktajiem mērķiem.
- (20) Vairākas dalībvalstis ietekmē piesārņojuma avots, kas nav tās jurisdikcijā. Tādēļ būtu atbilstīgi skaidri noteikt to, ka dalībvalsts nepārkāpj šajā direktīvā noteiktās saistības, ja VKS netiek ievēroti pārrobežu piesārņojuma dēļ, ja vien tā ir izpildījusi konkrētus nosacījumus un ja tā ir attiecīgi izmantojusi atbilstīgos Direktīvas 2000/60/EK noteikumus.
- (21) Pamatojoties uz dalībvalstu ziņojumiem, Komisijai būtu jāpārskata vajadzība pēc īpašiem Kopienas mēroga papildu pasākumiem un, ja nepieciešams, jāiesniedz atbilstīgi priekšlikumi.

¹ OV L 230, 19.8.1991., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2007/50/EK (OV L 202, 3.8.2007., 15. lpp.).

- (22) Kritēriji noturīgu bioakumulējošu un toksisku vielu identifikācijai, kā arī citu tādu vielu identifikācijai, kuras arī varētu būt ar līdzīgām īpašībām, proti, ļoti noturīgas un ļoti bioakumulējošas vielas, kā minēts Direktīvā 2000/60/EK, ir noteikti Riska novērtēšanas tehniskajos norādījumos, papildinot Komisijas Direktīvu 93/67/EEK (1993. gada 20. jūlijs), ar ko nosaka principus to risku novērtēšanai, kurus cilvēkiem un videi rada vielas, par ko paziņo saskaņā ar Padomes Direktīvu 67/548/EEK¹, Komisijas Regulu Nr. 1488/94 (1994. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka principus esošo vielu riska faktoru novērtēšanai attiecībā uz cilvēkiem un vidi saskaņā ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93² un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/8/EK (1998. gada 16. februāris) par biocīdo produktu laišanu tirgū³. Lai nodrošinātu Kopienas tiesību saskaņību, vielām, kas jāpārbauda saskaņā ar Lēmumu Nr. 2455/2001/EK, būtu jāpiemēro vienīgi šie kritēriji, un Direktīvas 2000/60/EK X pielikums būtu attiecīgi jāaizstāj.
- (23) Direktīvas 2000/60/EK IX pielikumā uzskaitītajās direktīvās noteiktās saistības jau ir iekļautas Padomes Direktīvā 96/61/EK (1996. gada 24. septembris) par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli⁴ un Direktīvā 2000/60/EK, un ir garantēta vismaz tāda pati aizsardzības pakāpe, ja VKS saglabā vai pārskata. Lai nodrošinātu konsekventu pieeju virszemes ūdeņu ķīmiskajam piesārņojumam un lai vienkāršotu un darītu skaidrākus pašreizējos Kopienas tiesību aktus minētajā jomā, ir lietderīgi atbilstīgi Direktīvai 2000/60/EK no 2012. gada 22. decembra atcelt Direktīvas 82/176/EEK, 83/513/EEK, 84/156/EEK, 84/491/EEK un 86/280/EEK.

¹ OV L 227, 8.9.1993., 9. lpp.

² OV L 161, 26.6.1994., 3. lpp.

³ OV L 123, 24.4.1998., 1. lpp.

⁴ OV L 257, 10.10.1996., 26. lpp.

- (24) Ir apsvērti Direktīvā 2000/60/EK minētie ieteikumi, jo īpaši Toksikoloģijas, ekotoksikoloģijas un vides zinātniskās komitejas ieteikumi.
- (25) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu¹ dalībvalstīm ir ieteikts gan savām vajadzībām, gan Kopienas interesēs izstrādāt savas tabulas, kur pēc iespējas precīzāk atspoguļota atbilstība starp šo direktīvu un tās transponēšanas pasākumiem, un padarīt tās publiski pieejamas.
- (26) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi - proti, panākt labu virszemes ūdeņu ķīmisko statusu, nosakot VKS prioritārām vielām un dažiem citiem piesārņotājiem - nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka - saglabājot vienādu virszemes ūdeņu aizsardzības pakāpi visā Kopienā - minēto mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (27) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu Nr. 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību².

¹ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

² OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

(28) Jo īpaši Komisija būtu jāpilsonvaro grozīt I pielikuma B daļas 3. punktu. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs direktīvas elementus un papildināt to, iekļaujot jaunus nebūtiskus elementus, jāpieņem saskaņā ar Lēmuma Nr. 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Temats

Lai panāktu labu ķīmisko kvalitāti virszemes ūdeņiem, un saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 4. panta noteikumiem un mērķiem, šajā direktīvā ir noteikti vides kvalitātes standarti (VKS) prioritārām vielām un dažām citām piesārņotājielām, kā paredzēts Direktīvas 2000/60/EK 16. pantā.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro Direktīvā 2000/60/EK noteiktās definīcijas.

3. pants

Vides kvalitātes standarti

1. Saskaņā ar šās direktīvas 1. pantu un Direktīvas 2000/60/EK 4. pantu dalībvalstis virszemes ūdens objektiem piemēro VKS, kas noteikti šīs direktīvas I pielikuma A daļā.

Dalībvalstis virszemes ūdens objektiem piemēro VKS saskaņā ar I pielikuma B daļas prasībām.

2. Dalībvalstis noteiktos virszemes ūdeņos var izvēlēties piemērot VKS sedimentiem un/vai biotai, nevis I pielikuma A daļā noteiktos VKS. Dalībvalstis, kas izmanto šo iespēju:
 - a) dzīvsudrabam un tā savienojumiem piemēro VKS 20 µg/kg apjomā un/vai heksahlorbenzolam VKS 10 µg/kg apjomā, un/vai heksahlorbutadiēnam VKS 55 µg/kg apjomā – šie VKS attiecas uz mīkstiemi audiem (to mitru masu), izvēloties vispiemērotāko rādītāju no zivīm, gliemjiem, vēžveidīgiem un pārējās biotas;
 - b) nosaka un piemēro VKS, kas nav a) apakšpunktā minētie VKS, attiecībā uz konkrētām vielām sedimentos un/vai biotā. Ar šiem VKS nodrošina vismaz tādu pat aizsardzības līmeni, kā ar I pielikuma A daļā izklāstītajiem ūdens VKS;

- c) attiecībā uz a) un b) apakšpunktā minētajām vielām nosaka biotas un/vai sedimentu monitoringa biežumu. Tomēr monitoringa notiek vismaz reizi gadā, ja vien, pamatojoties uz tehniskām zināšanām un ekspertu atzinumiem, nav noteikts cits biežums; un
- d) ar Direktīvas 2000/60/EK 21. pantā minētās komitejas starpniecību paziņo Komisijai un citām dalībvalstīm vielas, kurām VKS ir noteikts atbilstīgi b) apakšpunktam, tādas pieejas izmantojuma iemeslus, noteiktos alternatīvos VKS, tostarp datus un metodes, no kurām tie izriet, virszemes ūdeņu kategorijas, uz kurām tie attiektos, un plānoto monitoringa biežumu kopā ar šāda biežuma pamatojumu..

Ziņojumos, ko publicē saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 18. pantu, Komisija iekļauj kopsavilkumu par paziņojumiem, ko sniedz atbilstīgi šā punkta d) apakšpunktam un I pielikuma A daļas viii) piezīmei.

- 3. Pamatojoties uz ūdens stāvokļa monitoringu, ko veic saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 8. pantu, dalībvalstis paredz mehānismus, kā analizēt ilgtermiņa koncentrācijas tendences tām I pielikuma A daļā minētām prioritārām vielām, kurām ir tendence uzkrāties sedimentos un/vai biotā (īpašu uzmanību pievēršot 2., 5., 6., 7., 12., 15., 16., 17., 18., 20., 21., 26., 28. un 30. vielai). Ievērojot Direktīvas 2000/60/EK 4. pantu, tās veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka sedimentos un/vai attiecīgā biotā koncentrācija būtiski nepalielinās.

Dalībvalstis nosaka sedimentu un/vai biotas monitoringa biežumu tā, lai nodrošinātu pietiekamus datus ticamai ilgtermiņa tendenču analīzei. Principā monitoringam būtu jānotiek reizi trīs gados, ja vien nav noteikts cits biežums, pamatojoties uz tehniskām zināšanām un ekspertu slēdzienu.

4. Atbilstīgi Direktīvas 2000/60/EK 16. panta 4. punktā noteiktajam grafikam Komisija izskata jaunākās zinātnes un tehnikas atziņas, tostarp pabeigtos apdraudējumu izvērtējumus, kā minēts Direktīvas 2000/60/EK 16. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā, un informāciju par vielu reģistrāciju, kas darīta publiski pieejama saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1907/2006 119. pantu, un vajadzības gadījumā ierosina šīs direktīvas I pielikuma A daļā noteiktos VKS pārskatīt saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru.
5. Šīs direktīvas I pielikuma B daļas 3. punktu var grozīt saskaņā ar Lēmuma Nr. 1999/468/EK 5.a pantā noteikto regulatīvo kontroles procedūru.

4. pants

Sajaukšanās zonas

1. Dalībvalstis pie izplūdes vietām var noteikt sajaukšanās zonas. Viena vai vairāku piesārņotāju koncentrācija sajaukšanās zonās var pārsniegt attiecīgos VKS, ja tas neietekmē virszemes ūdens objekta pārējo daļu atbilstību minētajiem standartiem.

2. Dalībvalstis, kas nosaka sajaukšanās zonas, upju baseinu apsaimniekošanas plānos, ko izstrādā saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 13. pantu, iekļauj aprakstu par tādu zonu noteikšanai izmantotām pieejām un metodoloģijām.
3. Dalībvalstis, kas nosaka sajaukšanās zonas, nodrošina, ka jebkuras tādas zonas platība:
 - a) nav lielāka par izplūdes vietas tiešu tuvumu;
 - b) ir samērīga, ņemot vērā piesārņotāju koncentrāciju izplūdes vietā un piesārņotāju emisiju nosacījumus, kas iekļauti agrākās normatīvās prasībās, piemēram, pilnvarojumos un/vai atļaujās, kā minēts Direktīvas 2000/60/EK 11. panta 3. punkta g) apakšpunktā un citos attiecīgos Kopienas tiesību aktos, saskaņā ar vislabāko pieejamo tehnisko paņēmieni piemērojumu un Direktīvas 2000/60/EK 10. pantu, jo īpaši pēc agrāko normatīvo prasību pārskatīšanas.

5. pants

Emisiju, izplūžu un zudumu uzskaitē

1. Izmantojot informāciju, kas iegūta saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 5. un 8. pantu un atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 166/2006, dalībvalstis katrā to teritorijā esošā upju baseinu apgabalā vai upju baseinu apgabala daļā veic visu šīs direktīvas I pielikuma A daļā uzskaitīto prioritāro vielu un piesārņotāju emisiju, izplūžu un zudumu uzskaiti.

2. Atsauces posms piesārņotāju daudzumu novērtējumam, kas iekļaujams 1. punktā minētajā uzskaitē, ir viens gads laikposmā no 2008. gada līdz 2010. gadam.

Tomēr prioritārajām vielām vai piesārņojošām vielām, uz ko attiecas Direktīva 91/414/EEK, iekļaujamus datus var aprēķināt kā 2008., 2009. un 2010. gada vidējo vērtību.

3. Datus, kas iegūti, veicot uzskaiti saskaņā ar šā panta 1. punktu, tostarp attiecīgos atsauces posmus, dalībvalstis dara zināmus Komisijai atbilstīgi ziņošanas prasībām, kas paredzētas Direktīvas 2000/60/EK 15. panta 1. punktā.

4. Dalībvalstis precizē uzskaites datus saistībā ar Direktīvas 2000/60/EK 5. panta 2. punktā minēto analīžu pārskatiem.

Atskaites periods, lai atjaunotajā uzskaitē noteiktu vērtību lielumu, ir gads pirms paredzētās analīzes pabeigšanas. Tomēr prioritārām vielām vai piesārņotājiem, uz ko attiecas Direktīva 91/414/EEK, iekļaujamus datus var aprēķināt kā vidējo vērtību trīs gados pirms minētās analīzes beigām.

Dalībvalstis koriģēto uzskaiti publicē koriģētos upju baseinu apsaimniekošanas plānos, kā paredzēts Direktīvas 2000/60/EK 13. panta 7. punktā.

5. Komisija līdz 2025. gadam pārbauda, vai uzskaitē minēto emisiju, izplūžu un zudumu apjoma samazināšanās dinamika tuvojas atbilstībai, kas noteikta samazināšanas vai izbeigšanas mērķos, kā paredzēts Direktīvas 2000/60/EK 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punktā, saskaņā ar minētās direktīvas 4. panta 4. un 5. punktu.

6. pants
Pārrobežu piesārņojums

1. Dalībvalsts nav pārkāpusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus, ja nav ievēroti VKS, bet tā var pierādīt, ka:
 - a) pārsniegumu ir izraisījis piesārņojuma avots, kas nav tās jurisdikcijā;
 - b) šāda pārrobežu piesārņojuma dēļ tā nav varējusi veikt efektīvus pasākumus, lai nodrošinātu attiecīgos VKS; un
 - c) tā ir piemērojusi Direktīvas 2000/60/EK 3. pantā izklāstītos koordinācijas mehānismus un attiecīgi izmantojusi minētās direktīvas 4. panta 4., 5. un 6. punkta nosacījumus attiecībā uz tiem ūdens objektiem, ko skāris pārrobežu piesārņojums.

2. Dalībvalstis izmanto Direktīvas 2000/60/EK 12. pantā paredzēto mehānismu, lai šā panta 1. punktā izklāstītajos apstākļos sniegtu Komisijai vajadzīgo informāciju un kopsavilkumu par pasākumiem, kas veikti saistībā ar pārrobežu piesārņojumu un kas saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 15. panta 1. punktā paredzētajām ziņošanas prasībām iekļauti attiecīgajā upju baseinu apsaimniekošanas plānā.

7. pants

Pārskatīšana

Pamatojoties uz dalībvalstu ziņojumiem, tostarp ziņojumiem saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 12. pantu, un jo īpaši ziņojumiem par pārobežu piesārņojumu, Komisija pārskata vajadzību pēc īpašiem Kopienas mēroga papildu pasākumiem, piemēram, emisiju kontroles pasākumiem. Saistībā ar ziņojumu, ko gatavo saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 18. panta 1. punktu, tā dara zināmus secinājumus Eiropas Parlamentam un Padomei, vajadzības gadījumā kopā ar attiecīgiem priekšlikumiem.

8. pants

Direktīvas 2000/60/EK grozījums

Direktīvas 2000/60/EK X pielikumu aizstāj ar šīs direktīvas II pielikumā izklāstīto tekstu.

9. pants

*Grozījumi Direktīvās 82/176/EEK, 83/513/EEK,
84/156/EEK, 84/491/EEK un 86/280/EEK*

1. Svīturo Direktīvu 82/176/EEK, 83/513/EEK, 84/156/EEK un 84/491/EEK II pielikumus.
2. Svīturo Direktīvas 86/280/EEK II pielikuma I līdz XI iedaļas B daļas.

10. pants

*Direktīvu 82/176/EEK, 83/513/EEK, 84/156/EEK,
84/491/EEK un 86/280/EEK atcelšana*

1. Direktīvas 82/176/EEK, 83/513/EEK, 84/156/EEK, 84/491/EEK un 86/280/EEK atceļ no 2012. gada 22. decembra.
2. Līdz 2012. gada 22. decembrim dalībvalstis var veikt monitoringu un ziņot saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 5., 8. un 15. pantu, nevis saskaņā ar šā panta 1. punktā minētajām direktīvām.

11. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai līdz ...* izpildītu šīs direktīvas prasības.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

* OV: 18 mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.

12. pants
Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

13. pants
Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

I PIELIKUMS

PRIORITĀRĀM VIELĀM UN DAŽIEM CITIEM PIESĀRŅOTĀJIEM NOTEIKTI VIDES KVALITĀTES STANDARTI

A DAĻA: VIDES KVALITĀTES STANDARTI (VKS)

GVL: gada vidējais lielums;

MPK: maksimāli pieļaujamā koncentrācija.

Vienība [$\mu\text{g/l}$].

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr.	Vielas nosaukums	CAS numurs ¹	GVL-VKS ⁱ Iekšējie virszemes ūdeņi ⁱⁱ	GVL-VKS ⁱ Citi virszemes ūdeņi	MPK-VKS ⁱⁱⁱ , Iekšējie virszemes ūdeņi ⁱⁱ	MPK-VKS ⁱⁱⁱ Citi virszemes ūdeņi
(1)	Alahlors	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7
(2)	Antracēns	120-12-7	0,1	0,1	0,4	0,4
(3)	Atrazīns	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0
(4)	Benzols	71-43-2	10	8	50	50
(5)	Bromdifenilēteris ^{iv}	32534-81-9	0,0005	0,0002	nav piemērojams	nav piemērojams

¹ CAS: Chemical Abstracts Service.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr.	Vielas nosaukums	CAS numurs ¹	GVL-VKS ⁱ Iekšējie virszemes ūdeņi ⁱⁱ	GVL-VKS ⁱ Citi virszemes ūdeņi	MPK-VKS ⁱⁱⁱ , Iekšējie virszemes ūdeņi ⁱⁱ	MPK-VKS ⁱⁱⁱ Citi virszemes ūdeņi
(6)	Kadmijs un tā savienojumi (atkarībā no ūdens cietības pakāpes) ^v	7440-43-9	≤ 0,08 (1. pakāpe) 0,08 (2. pakāpe) 0,09 (3. pakāpe) 0,15 (4. pakāpe) 0,25 (5. pakāpe)	0.2	≤ 0,45 (1. pakāpe) 0,45 (2. pakāpe) 0,6 (3. pakāpe) 0,9 (4. pakāpe) 1,5 (5. pakāpe)	
(6.a)	Tetrahlorglekklis ^{vi}	56-23-5	12	12	nav piemērojams	nav piemērojams
(7)	C10-13 hlorkāni	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4
(8)	Hlorfenvinfoss	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3
(9)	Hlorpirifoss (etila hlorpirifoss)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr.	Vielas nosaukums	CAS numurs ¹	GVL-VKS ⁱ Iekšējie virszemes ūdeņi ⁱⁱ	GVL-VKS ⁱ Citi virszemes ūdeņi	MPK-VKS ⁱⁱⁱ , Iekšējie virszemes ūdeņi ⁱⁱ	MPK-VKS ⁱⁱⁱ Citi virszemes ūdeņi
(9.a)	Ciklodiēna pesticīdi: Aldrīns ^{vi} Dieldrīns ^{vi} Endrīns ^{vi} Izodrīns ^{vi}	 309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	 $\Sigma=0,01$ 	 $\Sigma=0,005$ 	 nav piemērojams 	 nav piemērojams
(9.b)	DDT kopā ^{vii vi}	nav piemērojams	0,025	0,025	nav piemērojams	nav piemērojams
	para-para-DDT ^{vi}	50-29-3	0,01	0,01	nav piemērojams	nav piemērojams
(10)	1,2-dihloretāns	107-06-2	10	10	nav piemērojams	nav piemērojams
(11)	Dihlormetāns	75-09-2	20	20	nav piemērojams	nav piemērojams

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr.	Vielas nosaukums	CAS numurs ¹	GVL-VKS ⁱ Iekšējie virszemes ūdeņi ⁱⁱ	GVL-VKS ⁱ Citi virszemes ūdeņi	MPK-VKS ⁱⁱⁱ , Iekšējie virszemes ūdeņi ⁱⁱ	MPK-VKS ⁱⁱⁱ Citi virszemes ūdeņi
(12)	Di(2- etilheksil)ftalāts (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	nav piemērojams	nav piemērojams
(13)	Diurons	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8
(14)	Endosulfāns	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004
(15)	Fluorantēns	206-44-0	0,1	0,1	1	1
(16)	Heksahlorbenzols	118-74-1	0,01 ^{viii}	0,01 ^{viii}	0,05	0,05
(17)	Heksahlorbutadiēns	87-68-3	0,1 ^{viii}	0,1 ^{viii}	0,6	0,6
(18)	Heksahlorcikloheks āns	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02
(19)	Izoproturons	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0
(20)	Svins un tā savienojumi	7439-92-1	7,2	7,2	nav piemērojams	nav piemērojams

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr.	Vielas nosaukums	CAS numurs ¹	GVL-VKS ⁱ Iekšējie virszemes ūdeņi ⁱⁱ	GVL-VKS ⁱ Citi virszemes ūdeņi	MPK-VKS ⁱⁱⁱ , Iekšējie virszemes ūdeņi ⁱⁱ	MPK-VKS ⁱⁱⁱ Citi virszemes ūdeņi
(21)	Dzīvsudrabs un tā savienojumi	7439-97-6	0,05 ^{viii}	0,05 ^{viii}	0,07	0,07
(22)	Naftalīns	91-20-3	2,4	1,2	nav piemērojams	nav piemērojams
(23)	Niķelis un tā savienojumi	7440-02-0	20	20	nav piemērojams	nav piemērojams
(24)	Nonilfenols (4-nonilfenols)	104-40-5	0,3	0,3	2,0	2,0
(25)	Oktilfenols ((4-(1,1',3,3'-tetrametilbutil)-fenols))	140-66-9	0,1	0,01	nav piemērojams	nav piemērojams
(26)	Pentahlorbenzols	608-93-5	0,007	0,0007	nav piemērojams	nav piemērojams
(27)	Pentahlorfenols	87-86-5	0,4	0,4	1	1

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr.	Vielas nosaukums	CAS numurs ¹	GVL-VKS ⁱ Iekšējie virszemes ūdeņi ⁱⁱ	GVL-VKS ⁱ Citi virszemes ūdeņi	MPK-VKS ⁱⁱⁱ , Iekšējie virszemes ūdeņi ⁱⁱ	MPK-VKS ⁱⁱⁱ Citi virszemes ūdeņi
(28)	Poliaromātiskie ogļūdeņraži (PAO) ^{ix}	nav piemērojams	nav piemērojams	nav piemērojams	nav piemērojams	nav piemērojams
	Benz(a)pirēns	50-32-8	0,05	0,05	0,1	0,1
	Benz(b)fluorantēns	205-99-2	Σ=0,03	Σ=0,03	nav piemērojams	nav piemērojams
	Benz(k)fluorantēns	207-08-9				
	Benz(g,h,i)perilēns	191-24-2	Σ=0,002	Σ=0,002	nav piemērojams	nav piemērojams
	Indeno(1,2,3-cd)pirēns	193-39-5				
(29)	Simazīns	122-34-9	1	1	4	4
(29.a)	Tetrahloretīlēns ^{vi}	127-18-4	10	10	nav piemērojams	nav piemērojams
(29.b)	Trihloretīlēns ^{vi}	79-01-6	10	10	nav piemērojams	nav piemērojams

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr.	Vielas nosaukums	CAS numurs ¹	GVL-VKS ⁱ Iekšējie virszemes ūdeņi ⁱⁱ	GVL-VKS ⁱ Citi virszemes ūdeņi	MPK-VKS ⁱⁱⁱ , Iekšējie virszemes ūdeņi ⁱⁱ	MPK-VKS ⁱⁱⁱ Citi virszemes ūdeņi
(30)	Tributilalvas savienojumi (Tributilalvas katjons)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015
(31)	Trihlorbenzoli	12002-48-1	0,4	0,4	nav piemērojams	nav piemērojams
(32)	Trihlormetāns	67-66-3	2,5	2,5	nav piemērojams	nav piemērojams
(33)	Trifluralīns	1582-09-8	0,03	0,03	nav piemērojams	nav piemērojams

-
- i. Šis parametrs ir vides kvalitātes standarts, kas izteikts ar gada vidējo vērtību (GVL-VKS). Ja vien nepastāv citi norādījumi, tas attiecas uz visu izomēru kopējo koncentrāciju.
- ii. Iekšzemes virszemes ūdeņi ietver upes un ezerus un saistītas mākslīgas vai stipri pārveidotas ūdens tilpes.
- iii. Šis rādītājs ir vides kvalitātes standarts, kas izteikts ar maksimālo pieļaujamo koncentrāciju (MPK-VKS). Ja pie MPK-VKS uzrādīts "nav piemērojams", uzskata, ka GVL-VKS vērtības aizsargā pret īslaicīgu piesārņojuma maksimumu pastāvīgās izplūdēs, jo tās ir ievērojami mazākas nekā vērtības, ko iegūst, pamatojoties uz akūtu toksiskumu.
- vi. Prioritāro vielu grupā, uz ko attiecas Lēmumā 2455/2001/EK uzskaitītie bromdifēnilēteri (Nr. 5), VKS ir noteikts tikai radniecīgo vielu numuriem 28, 47, 99, 100, 153 un 154).

- v. Kadmijam un tā savienojumiem (Nr. 6) VKS vērtības ir atkarīgas no ūdens cietības, ko iedala piecu pakāpju kategorijās (1. pakāpe: <40 mg CaCO₃/l, 2. pakāpe: 40 līdz <50 mg CaCO₃/l, 3. pakāpe: 50 līdz <100 mg CaCO₃/l, 4. pakāpe: 100 līdz <200 mg CaCO₃/l, 5. pakāpe: ≥200 mg CaCO₃/l).
- vi. Šī viela nav prioritāra viela, bet viena no citiem piesārņotājiem, kam VKS ir identīti tiem, kas noteikti tiesību aktos, kas ir piemēroti pirms šās direktīvas stāšanās spēkā.
- vii. DDT kopā ir izomēru 1,1,1-trihlor-2,2bis(*p*-hlorfenil)etāna (CAS numurs 50-29-3; ES numurs 200-024-3); 1,1,1-trihlor-2(*o*-hlorfenil)-2-(*p*-hlorfenil)etāna (CAS numurs 789-02-6; ES numurs 212-332-5); 1,1-dihlor-2,2bis(*p*-hlorfenil)etilēna (CAS numurs 72-55-9; ES numurs 200-784-6); un 1,1-dihlor-2,2bis(*p*-hlorfenil)etāna (CAS numurs 72-54-8; ES numurs 200-783-0) summa.
- viii. Ja dalībvalstis nepiemēro VKS biotai, tās ievieš stingrākus ūdens VKS, lai panāktu tādu pašu aizsardzības līmeni kā ar 3. panta 2.a punktā izklāstītajiem VKS biotai. Tās ar Direktīvas 2000/60/EK 21. pantā minētās komitejas starpniecību Komisijai un citām dalībvalstīm dara zināmus tādas pieejas izmantojuma iemeslus un to, kādi alternatīvi ūdens VKS ir noteikti, iekļaujot datus un metodes, no kurām tie izriet, un virszemes ūdeņu kategorijas, uz kurām tie attiecas.
- ix. Poliaromātisko ogļūdeņražu (PAO) prioritāro vielu grupai (Nr. 28) ir jāievēro katrs atsevišķais VKS, t.i., VKS benz(a)pirēnam un VKS benz(b)fluorantēna un benz(k)fluorantēna summai un VKS benz(g,h,i)perilēna un indeno(1,2,3-cd)pirēna summai.

B DAĻA: A DAĻĀ IZKLĀSTĪTO VKS PIEMĒROŠANA

1. Tabulas 4. un 5. aile: Katram virszemes ūdens objektam GVL-VKS uzskata par ievērotu, ja dažādos gada laikos katrā reprezentatīvā monitoringa vietā mērīto koncentrāciju vidējā aritmētiskā vērtība nav lielāka par standartu.

Vidējās aritmētiskās vērtības aprēķināšanai un izmantotajai analītiskajai metodei jābūt saskaņā ar Komisijas Lēmumu .../... (... gada ...)*, ar ko pieņem tehniskās specifikācijas ķīmiskajam monitoringam un analītisko rezultātu kvalitātei saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/60/EK¹, tostarp tam, kā piemērot VKS, ja nav piemērotas analītiskas metodes, kas atbilstu minimālajiem veiktspējas kritērijiem.

2. Tabulas 6. un 7. aile: Katra virszemes ūdens objekta atbilstība MPK-VKS nozīmē, ka katrā reprezentatīvā ūdens objekta monitoringa vietā mērītā koncentrācija nav lielāka par standartu.

* Piezīme OV: Lūgums ievietot minētā lēmuma numuru un datumu.

¹ OVL

Tomēr saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK V pielikuma 1.3.4 iedaļu, dalībvalstis var ieviest statistiskas metodes, piemēram, procentīšu aprēķinu, lai nodrošinātu pieņemamu ticamības līmeni un precizitāti, nosakot atbilstību MPK-VKS. Ja tās to dara, statistikas metodēm ir jāatbilst detalizētiem noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 21. panta 2. punktā minēto procedūru.

3. Izņemot kadmiju, svinu, dzīvsudrabu un niķeli (turpmāk "metāli"), šajā pielikumā noteiktie VKS ir izteikti kā kopējās koncentrācijas visā ūdens paraugā. Metāliem VKS attiecas uz šķīduma koncentrāciju, t.i., ūdens paraugā izšķīdusī fāze, ko iegūst, filtrējot caur 0,45 µm filtru vai ar līdzīgu priekšapstrādi.

Dalībvalstis, salīdzinot monitoringa rezultātus ar VKS, var ņemt vērā:

- a) dabisko fona koncentrāciju metāliem un to savienojumiem, ja tā neļauj ievērot atbilstību VKS vērtībai; un
- b) ūdens cietību, pH vai citus kvalitātes rādītājus, kas ietekmē metālu bioloģisko pieejamību.

II PIELIKUMS

Direktīvas 2000/60/EK X pielikumu aizstāj ar šādu pielikumu:

"X PIELIKUMS

PRIORITĀRO VIELU SARAKSTS ŪDENS POLITIKAS JOMĀ

Skaitis	CAS numurs ¹	ES numurs ²	Prioritārās vielas nosaukums *	Apzināta kā prioritāra bīstama viela
(1)	15972-60-8	240-110-8	Alahlori	
(2)	120-12-7	204-371-1	Antracēns	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	Atrazīns	
(4)	71-43-2	200-753-7	Benzols	
(5)	nav piemērojams	nav piemērojams	Bromdifēnilēteris **	X***
	32534-81-9	nav piemērojams	Pentabromdifēnilēteris (radniecīgo vielu numuri 28, 47, 99, 100, 153 un 154) *	
(6)	7440-43-9	231-152-8	Kadmijs un tā savienojumi	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	C10-13 hlorkāni **	X
(8)	470-90-6	207-432-0	Hlorfēnvīnoss	
(9)	2921-88-2	220-864-4	Hlorpirifoss (etila hlorpirifoss)	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-dihlorētāns	

¹ CAS: *Chemical Abstracts Service*.

² ES numurs: ES Eiropas ķīmisko komercvielu saraksta (EINECS) numurs vai Eiropā reģistrēto ķīmisko vielu saraksts (ELINCS).

Skaitis	CAS numurs ¹	ES numurs ²	Prioritārās vielas nosaukums *	Apzināta kā prioritāra bīstama viela
(11)	75-09-2	200-838-9	Dihlormetāns	
(12)	117-81-7	204-211-0	Di(2-etilheksil)ftalāts (DEHP)	
(13)	330-54-1	206-354-4	Diurons	
(14)	115-29-7	204-079-4	Endosulfāns	X
(15)	206-44-0	205-912-4	Fluorantēns ****	
(16)	118-74-1	204-273-9	Heksahlorbenzols	X
(17)	87-68-3	201-765-5	Heksahlorbutadiēns	X
(18)	608-73-1	210-158-9	Heksahlorcikloheksāns	X
(19)	34123-59-6	251-835-4	Izoproturons	
(20)	7439-92-1	231-100-4	Svins un tā savienojumi	
(21)	7439-97-6	231-106-7	Dzīvsudrabs un tā savienojumi	X
(22)	91-20-3	202-049-5	Naftalīns	
(23)	7440-02-0	231-111-14	Niķelis un tā savienojumi	
(24)	25154-52-3	246-672-0	Nonilfenols	X
	104-40-5	203-199-4	(4-nonilfenols) *	X

Skaitis	CAS numurs ¹	ES numurs ²	Prioritārās vielas nosaukums *	Apzināta kā prioritāra bīstama viela
(25)	1806-26-4	217-302-5	Oktilfenols	
	140-66-9	nav piemērojams	(4-(1,1',3,3'-tetrametilbutil)-fenols) *	
(26)	608-93-5	210-172-5	Pentahlorbenzols	X
(27)	87-86-5	231-152-8	Pentahlorfenols	
(28)	nav piemērojams	nav piemērojams	Poliaromātiski ogļūdeņraži	X
	50-32-8	200-028-5	(Benz(a)pirēns)	X
	205-99-2	205-911-9	(Benz(b)fluorantēns)	X
	191-24-2	205-883-8	(Benz(g,h,i)perilēns)	X
	207-08-9	205-916-6	(Benz(k)fluorantēns)	X
	193-39-5	205-893-2	(Indeno(1,2,3-cd)pirols)	X
(29)	122-34-9	204-535-2	Simazīns	
(30)	nav piemērojams	nav piemērojams	Tributilalvas savienojumi	X
	36643-28-4	nav piemērojams	Tributilalvas katjons	X

Skaitis	CAS numurs ¹	ES numurs ²	Prioritārās vielas nosaukums *	Apzināta kā prioritāra bīstama viela
(31)	12002-48-1	234-413-4	Trihlorbenzols	
(32)	67-66-3	200-663-8	Trihlormetāns (hloroforms)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	Trifluralīns	

* Ja ir izvēlētas vielu grupas, kā orientējoši rādītāji tiek uzskaitītas atsevišķas raksturīgas vielas (iekavās un bez numura). Šīm vielu grupām raksturīgie parametri ir jānosaka ar analītisko metodi.

** Šīs vielu grupas parasti ietver ievērojamu atsevišķu savienojumu skaitu. Pašlaik nevar sniegt attiecīgus orientējošus rādītājus.

*** Tikai pentabromdifenilēteris (CAS numurs 32534-81-9)

**** Fluorantēns ir sarakstā kā citu, daudz bīstamāku poliaromātisko ogļūdeņražu indikators.